

FEBRE EXANTEMÀTICA MEDITERRÀNIA

pels

Drs. C. Soler i Dopff i A. Valls i Conforto

(de l'Hospital d'Infecciosos de Barcelona)

La relativa continuïtat amb què són donats a conèixer casos de febre exantemàtica mediterrània a Barcelona i els seus pròxims voltants, ens inviten a presentar en aquest Congrés una curta nota feta més amb propòsit de propaganda epidemiològica que d'informació.

A més de la profusa bibliografia estrangera i espanyola dedicada a la citada malaltia, a Catalunya tenim esment que s'han comunicat els següents treballs que hi fan referència:

P. Domingo i A. Nogueras.—“Un cas de febre exantemàtica mediterrània”. (Comunicació a l'Acadèmia i Laboratori de Ciències mèdiques de Catalunya, 23 de maig del 1928, extractada a “Revista Mèdica de Barcelona”. Vol. IV, pàg. 638.)

A. Pedro i Pons i A. Valls i Conforto.—“La fiebre exantemàtica mediterrànea. Un caso en Barcelona” (Ars Mèdica, gener del 1933, pàg. 1).

C. Soler Dopff.—(La fiebre exantemática mediterranea”. Treball de síntesi i d'informació. (“Revista Mèdica de Barcelona”. Vol. XIX, pàg. 443.)

C. Soler Dopff i A. Vall i Conforta.—“Observacions locals de febre exantemàtica mediterrània”. (Comunicació a l'Acadèmia de Medicina, 4 desembre del 1933.)

En aquests treballs es troben descripcions clíniques i informacions bibliogràfiques prou extenses per a arribar a un bon estudi de la malaltia.

Ulteriorment hem tingut coneixement d'altres casos observats pels Drs. Lluís Celis, J. Valls (presentat a la Soc. m dico-farmac utica dels Sants Cosme i Damià) i C. Sarrias. Del d'aquest darrer i amb la seva intervenció n'est  en curs de comprovació experimental el diagnòstic a l'Hospital d'infecciosos per haver-ne estat possible la recollida dels probables paràsits vectors.

Aquesta successió de casos escampats en el temps i en l'espai—ja que, encara que sempre a Barcelona, no hi ha cap relació de convivència entre uns i altres—fa creure que, tal com ho havem indicat en altra ocasió, la difusió de la malaltia sigui molt més gran del que donen a entendre els casos coneguts, i resulta, doncs, oportú fer una nova crida a l'atenció de tots els companys professionals de Catalunya perquè vulguin participar tots aquells casos que arribin a ésser diagnosticats, en profit, no solament de la fidelitat de les estadístiques, sinó també d'un millor estudi de la malaltia a la nostra terra, ja que, per bé que tingui habitualment un curs benigne, res no permet d'assegurar que, en circumstàncies especials, no pugui haver-hi variacions en el curs que li  s comú.

Queda aix  incorporada la febre exantem tica mediterrània com una realitat endemiol gica dins de la nosografia local de Catalunya.

Síntesi nosogr fica del procés: *Agent productor:* virus filtrable. *Agent transmissor:* paparres. *Símptomes:* escara d'inoculació (inconstant); incubació: uns cinc dies; invasió: progressiva; estat: febre alta, pols regular, exantema m culopapul s al tronc i extremitats, conjuntivitis, dolors musculars, leucocitosi moderada; anatomia patol gica: reacció ret culoendotelial. *Pronòstic:* generalment favorable. *Profil xia:* desparasitaci  dels animals amb què es conviu. *Tractament:* el general de les infeccions.